

Keväinen retki Tuusulaan 17.5.2018

Olimme valinneet todella hyvän retkipäivän, oli kevät ja aurinko paistoi. 34 innostunutta leksiläistä kokoontui Läkkitorille. Tarkoituksena oli vieraillla sekä Lottamuseossa että Sibeliuksen kotimuseossa Ainolassa. Klo 10,15 bussi suuntasi kohti Tuusulaa ja sen kuuluisaa Rantatietä.

Lottamuseo kiinnosti meitä monista eri syistä. Osa oli aikoinaan ollut pikkulottana ja monien äidit ja sukulaiset olivat sotavuosina toimineet lottina mitä erilaisimmissa tehtävissä. Tutustuimme museon moniin mielenkiintoisiin näyttelyihin. Opas esitteli meille niistä uusimman nimeltään "Evakkotiellä". Siitä välittyi elävä kuva evakkojen raskaasta taipaleesta sota-alueelta kohti turvallisempia olosuhteita. Saimme myös lisätietoja Suomen hyvin järjestetyistä evakuoinneista vuosien 1939-1944 aikana. Museon päänäyttely on "Lotan tarina - vaadi aina ensin itseltäsi". Se avautui jo vuosia sitten Lotan päivänä 2012 suojelijanaan tasavallan presidentin puoliso Jenni Haukio. Meillä oli myös mahdollisuus tutustua erikoisnäyttelyyn "Avaa sydämesi!", jossa evakkotien tunnelmat välittyivät elävän kuvan kautta.

Lottakanttiinissa söimme lounaan. Tarjolla oli kaksi eri vaihtoehtoa: klassinen hernekeitto ja pannari tai Feta-kasvislasagne. Mieleeni muistui Mikkelin Jalkaväkimuseossa näkemäni lottien hernekeittoresepti, jonka löysin erään kenttäkeittiön päältä. Siihen keittoon tarvittiin herneitä ja lihaa todella paljon!

Kierros päättyi museokauppaan, jossa oli mahdollisuus ostaa pieniä matkamuuistoja. Lopuksi meillä oli myös aikaa istua rupattelemassa museon kauniissa, aurinkoisessa puutarhassa. Tuntui ihmeelliseltä, että Lotta Svärd järjestö pystyi sodan jälkeen pelastamaan omaisuutensa ja se toimii yhä. Suomen historia on täynnä ihmeitä!

Lottamuseosta retkemme jatkui Sibeliuksen Ainolaan, maamme kansainvälisesti tunnetuimpaan kotimuseoon. Ainola sijaitsee kauniissa metsäisessä rinteessä. Hirsistä rakennetun talon on suunnitellut arkkitehti Lars Sonck ja se valmistui vuonna 1904. Sibeliuksen toivomus arkkitehdille oli, että talosta pitää olla hyvä näköala noin puolen kilometrin päässä siintävälle Tuusulanjärvelle.

Aloitimme tutustumisen Ainolan kauniista puutarhasta, jota erikoisesti Aino hoiti aikoinaan suurella rakkaudella. Silloin siellä oli hyötytarhakin, jossa kasvatettiin vihanneksia perunoista parsaan. Se toi omavaraisuuden hedelmien, marjojen ja vihannesten suhteen. Nyt puutarhassa on myös Sibeliusten hautapaikka. Jean Sibelius haudattiin sinne syksyllä

1957 ja Aino Sibelius vuosia myöhemmin 1969. Pronssisen hautapaaden on suunnitellut perheen vävy arkkitehti Auli Blomstedt.

Edellisen turistiryhmän lähdettyä keräännymme Ainolan saliin, jossa opas kertoi Sibeliusien elämästä ja esitteli myöhemmin myös taloa laajemmin. Sibelius oli erikoisen herkkä väreille, niillä oli hänen luovassa mielessään usein yhteys musiikkiin. Niinpä monet huoneissa olevat värit olivat huolellisesti valitut, mm. ruokasalin takan väri oli vihreä. Vanhetessaan Jean Sibeliuksen oli pakko muuttaa toisesta kerroksesta alas ensimmäiseen kerrokseen. Siinä vaiheessa Aulis Blomstedt sisusti hänelle alakertaan sekä työhuoneen että tyylikkään kirjaston. Ikkunoista on upea näkymä Tuusulanjärvelle. Ainola oli Sibeliusien kotina yli 60 vuotta.

Lopuksi kokoonnuimme sivurakennuksessa sijaitsevaan kahvila ”Aulikseen” rupattelemaan jäätelön ja virvokkeiden ääreen. Museokaupasta oli mahdollisuus ostaa matkamuistoja.

Kotimatalla pysähdyimme vielä Memories Marin putiikissa. Tunnelmallinen sisustuspuoti sijaitsee vanhassa navetassa. Sieltä oli tarjolla vaikka mitä – uutta ja vanhaa... Kello 16 maissa bussi kaarsi takaisin Lakkitorille. Iloinen, keväinen retki oli päättynyt.

Pirkko Ruotsalainen